

umuligt være noget som helst Bevis for eller Vidnesbyrd om, at der ikke i den tidligere Tid har været iværksat de Byggearbejder, der overhovedet kunde komme i Gang. Hvorvidt der under de enkelte Ministerier er større eller mindre Fart paa Planlæggelsen af Arbejderne, kan jeg — som jeg udtrykkelig har sagt — ikke udtale mig om; jeg kan ikke kende Forholdene andre Steder end der, hvor jeg selv har med dem at gøre. Jeg har henvist til Kendsgerningerne, og dem forsøgte det ærede Medlem overhovedet ikke at komme udenom, i alt Fald ikke paa anden Maade end ved overhovedet slet ikke at ville ind paa en Drøftelse deraf. I Industrifagene har der været Arbejdsløshed, men i Byggefagene, hvor det offentlige har grebet ind, har der ingen Arbejdsløshed været, og naar den ærede Arbejdsanvisningsdirektør her skriver, at det kan ogsaa fremhæves, at adskillige Ordre, som Centralarbejdsanvisningskontoret har faaet, kun delvis har kunnet effektueres, viser den Sammenhæng, hvori dette meddeles, at de ikke har kunnet effektueres, fordi de paagældende Arbejdere var optagne af Arbejde andetsteds; det eneste, Arbejdsanvisningsdirektøren anfører i modsat Retning, er, at der var visse, faa Murere ledige i København, men at det var vanskeligt at faa dem ud til Provinsen, fordi det var ældre og gifte Folk. Men det er et Forhold, som er ganske normalt og altid vil indtræffe, at man ikke kan flytte de gifte Folk saa let som de unge. Altsaa paa dette Omraade viser det sig, at der ikke har kunnet skaffes Arbejdskraft, fordi den var optaget. Det forekommer mig at være et Vidnesbyrd om, at der, hvor det offentlige har kunnet gribe ind, i Bygningsvirksomheden, har det naaet sit Maal: at hemme Arbejdsledigheden.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Med Hensyn til Ønskeligheden af at fremskaffe Arbejde, udtalte jeg mig første Gang, jeg havde Ordet, fuldstændig i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), i min Opfordring til Staten, ogsaa til Rigsdagen, om at støtte alle Bestræbelser i saa Henseende; og den Kritik, som er fremsat over for visse Institutioner inden for Statsvirksomhederne, gaaende ud paa, at disse ikke har fremmet Arbejderne med tilstrækkelig Kraft, er rigtig. Der er ingen Tvivl om, at man for flere Statsinstitutioners Vedkommende har handlet umaadelig langsomt. Den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe har derfor for nogen Tid siden rettet en Henvendelse til Regeringen om at paaskynde alle de Ar-

bejder, man er i Stand til at sætte i Gang. At der indenfor Bygningsfagene ikke er nogen stor Arbejdsløshed, deri har den højtærede Minister jo Ret, men det skyldes ikke mindst, at Kommunerne har sat en Mængde Arbejder i Gang. Jeg har ikke den Opfattelse af den højtærede Ministers Udtalelser som det ærede Medlem fra Skern, at denne Sag ikke interesserer den højtærede Indenrigsminister, tværtimod, men jeg har den Opfattelse, som ogsaa den højtærede Minister senere har gjort gældende, at indenfor hans Virksomhed var der gjort, hvad der kunde gøres, for at fremme Arbejdet, og at han selvfølgelig ikke kunde have Ansvar for de øvrige Ministerier. Men det, at der, som den højtærede Minister henviste til, paa enkelte Omraader endog er Mangel paa Arbejdskraft, kan ikke være et Bevis paa, at Staten har gjort sin Pligt. Jeg kunde nævne et Tilfælde, hvor der indenfor en Statsvirksomhed for Aar tilbage er planlagt et Arbejde og bevilget Penge dertil, men dette Arbejde er ikke udført og vist knap nok paabegyndt.

Det ærede Medlem for Randers Amts 7de Valgkreds (Harboe) vilde gøre gældende, at det, at der i enkelte Tilfælde var Mangel paa Arbejdskraft i en Arbejdsløshedsperiode, viste, at Arbejderne ikke vilde tage Arbejde. Det ærede Medlem fra Skern, som fremdrog dette Tilfælde, henviste imidlertid netop til, at det skyldtes Kost- og Boligspørgsmaalet, og det kan ikke nytte at sige, at der er Arbejde ved Ringkøbing, og at Arbejdere fra København og andre Steder jo kan tage derover, naar man ikke samtidig kan anvise dem rimelige Kost- og Boligvilkaar.

Løvrigt maa jeg sige, at de Udtalelser, som det ærede 7de Medlem for Randers Amt fremsatte, efterlader ingen Tvivl om, hvad man kan vente fra det konservative Folkepartis Side. Det ærede Medlem vilde ikke diskutere med mig om, hvem der havde Æren for Arbejdsløshedskassernes Oprettelse. Det behøves saamænd heller ikke, for hvis det daværende Højre i sin Tid havde nogen Andel i, at disse Kasser blev oprettet, saa viser Tonerne i det ærede Medlems Udtalelser i Dag, at det konservative Folkeparti er parat til at gøre alt, hvad gøres kan, for at ødelægge disse Kasser. Det ærede Medlem gjorde nemlig gældende, at Fagforeningerne kunde disponere over Arbejdsløshedskasserne, og det ærede Medlem sluttede sig derfor fuldstændig til Dr. Ussings Forslag om, at fremtidig skulde hele den Sag ordnes paa en anden Maade; hvis der opstod Strejke paa en enkelt Arbejds-